

A Fővárosi Ítéltábla a Bajáky és Társa Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Bajáky Tamás) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe.) I. rendű felperes és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe.) II. rendű felperesnek - a dr. Manger Marcell ügyvéd (címe.) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. október 24. napján meghozott 71.P.21.653/2017/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek együttesen 35.000 (harmincötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget

A le nem rótt 112.000 (száztizenkétezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes által üzemeltetetthu internetes hírportálon 2016. október 14-én „Titkos ... lista - akik tudtak valamit” címmel újságcikk jelent meg, amelynek tartalmát képezte egy videofelvétel és egy banki tranzakciós lista. A 2016. október 13-én készült, este 8 óra után rögzített videofelvételen az I. rendű felperes látható otthonának bejárata előtt. A fürdőköntösben ajtót nyitó I. rendű felperes a riporterrel és az őt kísérő operatőrrel közölte, hogy sem képmásának, sem hangjának a rögzítéséhez nem járul hozzá, ahogy a felvétel nyilvánosságra hozatalához sem. A riporter ezt követően megkérte az operatőrt, hogy a kamerát kapcsolja ki, aki úgy tett, mintha a kérésnek eleget tett volna, a térde magasságáig leengedett kamerát azonban nem kapcsolta ki, hanem a felperesről videofelvételt készített, amivel rögzítette az I. rendű felperes riporterrel lefolytatott beszélgetését is.

Az I. rendű felperes 2016. október 19-én kelt levele ellenére az alperes a róla készült kép- és hangfelvételt nem törölte és nem semmisítette meg. A Fővárosi Törvényszék 2017. február 8-án

kelt, jogerős 17.P.25.004/2016/10. sorszámú ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette az I. rendű felperes hangfelvételhez fűződő jogát a felvétel készítésével és az online újságcikkben való közzétételével.

Az online újságcikkben közzétett banki tranzakciós lista 178. sorszámmal a II. rendű felperes nevét, a ... Zrt.-nél kezelt megtakarításának összegét és a megtakarítás felvételének időpontját tartalmazta, ezen irat a videofelvételen is szerepel. A II. rendű felperes a banki tranzakciós listában rögzített, hozzá köthető adatainak nyilvánosságra hozatalához nem járult hozzá.

Az I. rendű felperes keresetében kérte az alperes kötelezését 1.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére, valamint kérte a jogellenesen rögzített videofelvétel és annak részét képező hangfelvétel igazolt módon való megsemmisítését.

A II. rendű felperes kérte alperessel szemben annak megállapítását, hogy a 2016. október 14-én a www....hu internetes portálon közzétett „Titkos ... lista - akik tudhattak valamit” online újságcikk, valamint a tartalmát képező videofelvétel és lista a II. rendű felperes magántitokhoz és személyes adatok védelméhez való jogát megsértette; kérte továbbá a jogsértő állapot megszüntetését akként, hogy az alperes az online újságcikk tartalmát képező videofelvételből és listából a II. rendű felperes nevét és a vele kapcsolatos adatokat távolítsa el; kérte az alperest kötelezni arra, hogy saját költségén a www....hu internetes hírportálon tájékoztassa az olvasókat arról, hogy az online újságcikk a II. rendű felperes vonatkozásában jogsértő módon került elkészítésre és közzétételre; kérte az alperes kötelezését 750.000 forint sérelemdíj megfizetésére.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy az I. rendű felperes politikai közszereplőnek, egyben közéleti szereplőnek minősül, 2002-től a Fidesz elnöki tanácsadójaként, 2003. és 2007. között a ... Zrt. és a ... Zrt. kommunikációs tanácsadójaként, 2007-től pedig a ... csoport kommunikációs igazgatójaként tevékenykedett. A II. rendű felperes korábbi válogatott sportolóként és a magyar vízilabda válogatott kapuedzőjeként közéleti szereplőnek minősül.

A 36/1994. (VI. 24.) számú AB határozatra hivatkozva kifejtette, hogy közszereplésnek minősül az a megnyilvánulás, amely a szűkebb vagy tágabb társadalom életét, a helyi vagy országos viszonyok alakulását befolyásolja. A felperesek személyiségi jogait kizárólag a tömegek tájékoztatása céljából, az arányos és a szükséges mértékben korlátozta, a videofelvétel közlése egy közérdekű társadalmi vitához járult hozzá. Az alperes nem lépte túl a szabad véleménynyilvánítás alkotmányosan biztosított határait. A felperesek által megjelölt marasztalási összegeket eltúlzottnak találta, az elkövetett jogsértés súlyával, azoknak a felperesekre gyakorolt hatásával nincsenek arányban. Felperesek nem adták elő azokat a körülményeket sem, amelyek miatt az általuk követelt összeg képes ellentételezni az őket ért jogsérelmeket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes a 2016. október 14. napján a www....hu internetes portálon „Titkos ... lista - akik tudtak valamit” online újságcikk, valamint annak tartalmát képező videofelvételben és listában a II. rendű felperes nevének, a ... Zrt.-nél kezelt megtakarítása összegének és annak kivétele időpontjának közzétételével megsértette a II. rendű felperes magántitokhoz és személyes adatok védelméhez való jogát. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a fenti újságcikk tartalmát képező videofelvételből és listából távolítsa el a II. rendű felperes nevét és megtakarításának összegét, az összeg kivételének időpontját. Kötelezte az alperest, hogy a www....hu internetes hírportálon 30 napig tegye közzé azt, hogy a 2016. október 14-én „Titkos ... lista - akik tudtak valamit” címmel közzétett online újságcikk II. rendű felperes vonatkozásában jogsértő módon került elkészítésre és közzétételre. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül az I. rendű felperes vonatkozásában 2016. október 13. napján készített, a „Titkos ... lista - akik tudtak valamit” online újságcikk részét képező videofelvételt és hangfelvételt közjegyző előtt

semmisítse meg. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 800.000 forintot, a II. rendű felperesnek 600.000 forintot, valamint a felpereseknek együttesen 205.000 forint perkoltséget. Ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság döntését a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1), (2) bekezdésére, 2:44. §-ára, a 2:43. § e) pontjára, 2:46. § (1), (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdés a), b), d) pontjára, a 2:52. § (1) bekezdésre alapította.

Indokolásában abból indult ki, hogy a 2016. október 14-én közzétett videofelvétel és annak részét képező hangfelvétel hozzájárulás nélkül sértette a felperes hangfelvételhez fűződő személyiségi jogát, mindezt a 17.P.25.004/2016/10. sorszámu jogerős ítélet is megállapította. Ennek vitatására a Pp. 4. § (1) bekezdés, Pp. 229. § (1) bekezdése alapján nincs lehetőség. A jogerős ítéleti megállapításra figyelemmel nem kellett állást foglalni abban a kérdésben sem, hogy a felperes személyiségi jogai a közéleti szereplő státuszából eredően korlátozhatóak voltak-e vagy sem. Utalt ezért csak arra, hogy az I. rendű felperes által korábban betöltött pozíciók nem alapozzák meg az I. rendű felperes közéleti szereplői státuszát, a tisztségei nem tették az I. rendű felperest olyan személlyé, aki a politikai közvéleményt feladatszerűen alakította. Megjegyezte azt is, hogy az éppen fürdéshez készülődő és köntösében ajtót nyitó I. rendű felperes videofelvételen és hangfelvételen való rögzítése még a közéleti szereplői státusz megállapítása esetén sem minősülhet a személyiségi jogok olyan szükséges és arányos mértékben való korlátozásának, amelyet a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása indokol.

Az elsőfokú bíróság indokolása szerint a II. rendű felperes sem minősült közéleti szereplőnek. Az, hogy a II. rendű felperes egy nemzeti válogatott csapat része, nem olyan tevékenységet tükröz, ami a közéletben való szereplésre, közhatalmi feladat teljesítésére irányul. Személyiségi joga a Ptk. 2:44. §-ra hivatkozással nem volt korlátozható. Megállapította ezért azt is, hogy az alperes az online újságcikk részeként nem vitatottan a II. rendű felpereshez köthető adatokat a II. rendű felperes hozzájárulása nélkül, ezért jogsértő módon tette közzé. A II. rendű felperes magántitkának minősül az, hogy mekkora összegű megtakarítása volt, azt hol tartotta, a megtakarítását mikor vette fel. Mindezek alapján a Ptk. 2:43. § e) pont, Ptk. 2:46. § (1), (2) bekezdése, és a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával megállapította, hogy az alperes megsértette a II. rendű felperes magántitkokhoz és személyes adatok védelméhez való jogát. A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) pontja alapján kötelezte az alperest a jogsértő állapot megszüntetésére, a c) pont alapján elégtétel adására, a d) pont alapján a videofelvétel igazolt megsemmisítésére az elsőfokú bírósági ítélet rendelkező részében foglaltak szerint. Kötelezte továbbá az alperest a felpereseket ért nem vagyoni sérelemért sérelemdíj megfizetésére a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján, amelyet az I. rendű felperes esetében 800.000 forintban, a II. rendű felperes esetében 600.000 forintban állapított meg.

A sérelemdíj megállapításakor értékelte, hogy az alperes az I. rendű felperesről az otthona előtt, a nyilvánosság elé nem tartozó élethelyzetben, kérése ellenére akkor készített video- és hangfelvételt, amikor arra az I. rendű felperes nem számított, és olyan nyilatkozatát hozta nyilvánosságra, amelynek nyilvánosságra hozatalához az I. rendű felperes nem járult hozzá. Álláspontja szerint nyilvánvalóan káros volt a II. rendű felperes társadalmi megítélésére az, hogy őt sportemberként a sporthoz nem illő politikai tevékenységgel hozták kapcsolatba, elért sporteredményeit relativizálva a politikai háttér sugalmazásával. Az online újságcikk a felpereseket a társadalom széles körét érdeklő felfokozott médianyilvánossággal járó korrupciós és magas szintű politika érintettségét is felvető ...-üggyel hozta kapcsolatba. Mindkettőjük társadalmi megítélését nyilvánvalóan hátrányosan érintette annak sugalmazása, hogy a jelentős számú károsultat érintő ...-ügyhöz az I. rendű felperesnek köze volt, a II. rendű felperes pedig esetlegesen politikai segítséggel mentette ki megtakarítását. Figyelembe vette, hogy az online újságcikk az alperes által sem vitatottan rendkívül széles körben, hosszú ideig a nyilvánosság számára elérhető volt, azt több hírszolgáltató is átvette.

Értékelte azt is, hogy az I. rendű felperes azt, hogy esetlegesen kevesebb megbízást kapott munkája

során, nem bizonyította. Arra a következtetésre jutott, hogy a felperesek fentieket meghaladóan a társadalmi megítélésük változása körében egyéb körülményt nem bizonyítottak. A sérelemdíj összegét fentiekre figyelemmel mérlegeléssel állapította meg, a hasonló jogsértésektől való visszatartás céljával is, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a sérelemdíj iránti követelések teljes elutasítását, másodlagosan az I. rendű felperes javára megítélt 800.000 forint és a II. rendű felperes javára megítélt 600.000 forint sérelemdíj összegének mérséklését.

Fellebbezését arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság mindkét felperes javára jelentősen eltúlzott mértékben állapította meg a sérelemdíj összegét. Indoklásában kifejtette, hogy a felperes képmáshoz való joga nem sérült, megalapozatlanul vonta az elsőfokú bíróság ezért az értékelés körébe azt az élethelyzetet, hogy hol készült a felvétel, számított-e arra az I. rendű felperes és hogy videofelvétel is készült. Az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte annak értékelését, hogy hogyan jutottak be az épületbe, az nem köthető a megállapított személyiségi jogsértéshez.

Megítélése szerint csak akkor jogosult sérelemdíjra az érintett, ha az általa elmondottak, amiket esetlegesen tudta és engedélye nélkül vettek fel, számára sérelmesek, károsak vagy a nyilvánosság előtt vállalhatatlanok. A felvétel megtekintésével azonban megállapítható, hogy az I. rendű felperes által elmondottak közzététele nem káros a számára.

Az I. rendű felperes maga is a készítés módját, állítása szerint titkos voltát sérelmezte, továbbá azt, hogy a neve a ...-üggyel összemosásra került. Azért kellett mentegetőznie, mert a ... nevével összekapcsolták a nevét, nem pedig azért, ami a hangfelvételen hallható. A ...-üggyel pedig nem az alperes hozta összefüggésbe az I. rendű felperest, hanem az a tény, hogy a ... kommunikációs tanácsadója volt, a felvételen is hallható, hogy tanúvallomást is tett az ügyben, és közleményt is írt. Az hogy a személye a riportba került a ...-üggyel összefüggésbe hozták, nem jogsértő a fentiekre figyelemmel.

Mivel a hangfelvétellel összefüggésben nem keletkezett kára, ezért sérelemdíj sem illeti meg. Amennyiben pusztán a hangfelvételhez való jog megsértése megalapozza a sérelemdíjat, az előadott és bizonyított kár hiányában semmiképpen sem lehet 800.000 forint.

A II. rendű felperes vonatkozásában arra hivatkozott, hogy semmilyen formában nem bizonyította a II. rendű felperes, nem is jelölte meg, hogy kiknek kellett magyarázkodnia. A II. rendű felperest semmilyen politikai tevékenységgel nem hozta kapcsolatba a riport és nem relativizálta elért sporteredményeit. Konkrét sérelmet a felperes nem jelölt meg, a magyarázkodás nem tekinthető konkrét sérelemnek, csak általánosságnak. Konkrét sérelem előadása és bizonyítása nélkül pedig sérelemdíj a II. rendű felperes javára sem állapítható meg.

Ha pedig a magántitok megsértése konkrét és bizonyított kár bekövetkezése nélkül is sérelemdíjra jogosítja az érintettet, úgy annak összegszerűségéeként a 600.000 forint eltúlzott, jelentős csökkentés indokolt.

Hivatkozott arra, hogy hasonló peres eljárásokban jelentősen súlyosabb jogsértések miatt sokkal alacsonyabb összegű sérelemdíj került megállapításra. Ebben a körben személyes szabadság megsértése, valakiről meztelen fénykép mutatása, valótlan tényállításával történt jóhírnév sértés miatt megállapított sérelemdíjas esetekre hivatkozott. Álláspontja szerint a hangfelvételhez fűződő jog, illetve a magántitok megsértése nem súlyosabb jogsértés és nem okoz nagyobb kárt, mint a személyi szabadság elvonása, ahol egy hónap egységnyi idejű fogvatartásra jellemzően 3-500.000 forintot állapítanak meg a bíróságok. Ezen riport biztosan nem járt olyan hetekig, hónapokig elhúzódó megrázkódtatással, mint amivel egy jogellenes fogvatartás.

Kifogásolta az elsőfokú bíróság perköltségre vonatkozó rendelkezését is. A lerótt illetéket jogszabálysértően teljes egészében az alperesre terhelte az elsőfokú bíróság, holott csak mindkét

felperes által követelt sérelemdíj 4/5-öd részének megfizetésére kötelezte.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyását indítványozták. Kiemelték, hogy a Fővárosi Törvényszék korábban meghozott és jogerőre emelkedett ítéletét támadja az alperesnek az az érvelése, hogy a felperesek riportba kerülése és a ...-üggyel összefüggésbe hozatala nem jogsértő. Iratellenes továbbá az, hogy az I. rendű felperes nem a hangfelvételt tartotta sérelmesnek. A jogalap körében hangsúlyozták, hogy az alperesi magatartáshoz egyik felperes sem járult hozzá.

Az összegszerűség vonatkozásában kifejtették, hogy az alperes által hozott ítéletek és példák nem relevánsak a jelen perben. Az elsőfokú bíróság az eset összes körülményeire figyelemmel állapította meg a sérelemdíjak összegét. Figyelemmel volt a nyilvánosság elé nem tartozó élethelyzetben készített video- és hangfelvételre. Nem jelölte meg azonban külön azt a tényt, hogy az alperes a felvételt az I. rendű felperesről esti órákban készítette oly módon, hogy a lakása ajtajához a portaszolgálat megtévesztésével jutott el, majd ezt követően az I. rendű felperes megtévesztette azzal, hogy állítása szerint a kamerát kikapcsolták, holott a teljes felvételt közben ezzel rögzítették.

Hangsúlyozták a II. rendű felperes vonatkozásában, hogy az alperes egy olyan képet is közvetített róla, mintha a megtakarítása nem tisztességes úton keletkezett volna, politikai háttérrel. Kiemelték, hogy nagyszámú országos hírszolgáltató is átvette az alperes felperesek vonatkozásában jogsértő módon elkészített hírányagát. Utaltak arra, hogy az alperes által hivatkozott jogsértések hírértékéről nem tudnak, a felpereseket ért sérelem széles körben vált nyilvánossá.

A fellebbezés nem alapos.

Fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedtek az elsőfokú bíróság ítéletének jogsértés megállapítására és az objektív szankciókra vonatkozó rendelkezései. A fellebbezés kizárólag a perköltségre és a sérelemdíjra vonatkozó rendelkezéseket érintette.

A fellebbezett körben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, részben annak indokait is osztotta, a fellebbezésre tekintettel az alábbiak kiemelése mellett.

A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján akit személyiségi jogában megsértenek sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A sérelemdíj nem azonos a kártérítés intézményével, a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése kifejezetten hangsúlyozza, hogy nem szükséges külön hátrány bizonyítása a sérelemdíj alkalmazásához. Alaptalan volt ezért az a fellebbezési hivatkozás, hogy a megállapított személyiségi jogsértéssel összefüggő konkrét kár, hátrány bizonyítása hiányában sérelemdíj nem ítélt meg. A felperesek által elszenvedett, jogerősen megállapított személyiségi jogsértések súlyukra és körülményeikre is figyelemmel indokoltá tették a sérelemdíj alkalmazását. A személyiségi jogsértések jogerős megállapítására tekintettel az sem volt vitatható, hogy a felperesek személyiségi jogainak korlátozása a Ptk. 2:44. § alapján egyik alperesi magatartás által sem volt szükségesnek tekinthető a közügyek szabad megvitatása érdekében.

A Ptk. 2:52. § (3) bekezdésének megfelelően a sértettre és a környezetére gyakorolt hatás a sérelemdíj megállapítása körében csak az egyik értékelendő szempont. Figyelemmel kell lenni emellett a felróhatóságra, a jogsértés súlyára is, valamint a jogsértés egyéb, a sérelemdíj kompenzációval, magánjogi büntetési jellegével, illetve a vagyoni elégtétellel összefüggő körülményeire. Erre tekintettel a hangfelvétel készítésének körülményei is értékelési körbe vonhatóak voltak.

Az I. rendű felperes tekintetében az elsőfokú bíróság megfelelően tulajdonított jelentőséget a

jogsértő hangfelvétel készítés körülményeinek. A felvételkedzés körülményeinek nem csupán a képmás körében van jelentősége, annak módja és időpontja, az I. rendű felperes megtévesztése, illetve az esti órákban a felperesek magánlakása előtt váratlanul készített hangfelvétel esetén I. rendű felperes kiszolgáltatottabb helyzete a hangfelvétellel összefüggően is értékelendő. A tiltakozás kifejezése ellenére titokban bekapcsolva hagyott kamera kifejezetten csalárd alperesi magatartás, a sértetti helyzettel együtt a jogsértés súlyát és a felróhatóságot is jelentősen növeli, ami magasabb összegű sérelemdíjat tett indokolttá. A felvételkedzés körülményeinek abban a tekintetben is jelentősége volt, hogy az alapján alperes számára is egyértelműnek kellett lennie, hogy a politikai közéleti szereplőnek nem minősülő I. rendű felperest magánlakásán, pihenésében zavarja meg, amit a közügyek szabad megvitatásához fűződő érdek semmilyen módon nem indokol.

A képmáshoz hasonlóan a hang a természetes személy külső megjelenésének integráns része, személyisége lényeges vonása, egyediségének kifejezési eszköze. A hangról készült felvétellel kapcsolatos önrendelkezés a hangfelvétel tartalmától függetlenül megilleti az egyént a jogszabályi keretek között. A hangfelvételhez való jog védelme körében nem annak van elsősorban jelentősége ezért, hogy mit mondott az érintett, illetve az mennyire kedvezőtlen rá nézve, ugyanakkor a sérelmezhető tartalom a hangfelvétellel való visszaélés esetén a sértettre gyakorolt negatív hatás növelésére alkalmas. A közvéleményt foglalkoztató botrányos eseménnyel összefüggő jelleg is értékelhető a hangfelvételhez fűződő jog sérelmének hatásai körében, mivel a közleményben megjelenő hangfelvétel - a fényképfelvételhez hasonlóan - hangsúlyozza, kiemeli a nyilvánosság előtt az I. rendű felperes személyét a közvéleményt foglalkoztató, negatív megítélésű eseménnyel összefüggően. A médiában nyilvánosságra hozott hangfelvétel több emberhez eljut, szélesebb körű jogsértést jelent, ami szintén a sérelemdíj magasabb összegű megállapítását tette indokolttá.

Különösen a jogsértés körülményeire, a médianyilvánosságra, a nagyfokú felróhatóságra figyelemmel a másodfokú bíróság az I. rendű felperes javára megállapított sérelemdíj elsőfokú bíróság által megállapított összegét nem találta eltúlzottnak, a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében írt szempontokra figyelemmel. Az a hasonló típusú, súlyosan felróható, média nyilvánosságot kapó jogsértéseknél kialakult gyakorlattal sincs ellentétben.

Az elsőfokú bíróság a II. rendű felperes tekintetében is megalapozottan állapította meg a sérelemdíjat, a megállapított összeg nem volt eltúlzott a magánszemélyt érintő, hasonló tárgyú, témájú és médianyilvánosságot kapott jogsértésekért járó összegekkel összevetve sem. Bár a II. rendű felperes sporteredményeit a cikkben megjelenő téma nem relativizálja, arra okszerű következtetés volt levonható, hogy a megállapított magántitok és személyes adatok védelméhez való jog megsértése, a banktitok feltárása szorosan összefügg a II. rendű felperesnek a ...- ügyvel kapcsolatba hozatalával, ami a II. rendű felperes társadalmi megítélésére nyilvánvalóan negatív hatással volt. A magántitok sérelme tette lehetővé ugyanis a felperesekre negatív információ elterjedését, ami köztudomásúan (Pp. 163. § (3) bekezdés) megjegyzésekkel, magyarázkodással járhatott. A II. rendű felperesnek ezért nem kellett bizonyítani, hogy konkrétan kinek kellett magyarázkodnia. A fellebbező a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésére figyelemmel is tévesen hivatkozott arra, hogy a II. rendű felperesnek ilyen jellegű bizonyítást kellett volna folytatnia. A nem vagyoni kártérítés intézményét követő sérelemdíjra vonatkozó Ptk. rendelkezések éppen az ilyen bizonyítások szükségtelenségét teszik egyértelművé.

A személyiségi jogoknak nincs az alperes által felvetett, a sérelemdíj összegében kifejezhető hierarchiájuk. Mivel a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése alapján együttesen valamennyi körülményt mérlegelni kell, az alperes által felhozott sérelemdíjjal kapcsolatos jogesetek nem alkalmasak összevetésre, vagy a sérelemdíj leszállítására. Az elsőfokú bíróság által az I. és a II. rendű felperes

javára megállapított sérelemdíj kellően tükrözi a szubjektív szankciónak - a törvényjavaslat indokolásában is megjelenő - vagyoni elégtétel, közvetett kompenzáció és magánjogi büntetés jellegét is, ezért annak megváltoztatására a másodfokú bíróság ez okból sem látott alapot.

A per a sérelemdíj tekintetében olyan követelés iránt folyt, amelynekössze szerű megállapítása bírói mérlegeléstől függött, a felperesi igények nem voltak nyilvánvalóan eltúlzottak, az elsőfokú bíróság ezért a Pp. 81. § (2) bekezdésének megfelelően határozott a perköltségről is.

A másodfokú bíróság mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperesek javára a másodfokú bíróság a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) bekezdése, valamint a 4/A. § alapján, a nyilatkozat terjedelmét is figyelembe véve együttesen 35.000 forint+ áfa összegben megállapított ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte az alperest.

A fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § -a alapján határozott.

Budapest, 2018. január 26.

dr. Istenes Attila
a tanács elnöke, előadó

dr. Balsai Csaba Zoltán
bíró

dr. Kovaliczky Ágota
bíró